

XXIV LLAPIS DE SANT JORDI

Categoria Infantil, grup B

Segon premi

Les coses importants

per Laura Pi Obrador

La Joana viu en una gran casa de pagès de l'Alt Empordà. La seva família és la propietària de molts camps de conreu, tenen molts animals a les granges i bona part dels homes del poble treballen per a la seva família.

A la Joana, com a totes les noies de 16 anys, li agrada molt ballar, estar amb les amigues i anar de compres a la ciutat. Els seus pares, com que poden, li permeten que es compri moltes coses (roba, sabates, planxes de cabell), però són conscients que la seva filla compra coses completament innecessàries.

Un dia la Joana va quedar per anar de compres amb les seves amigues, però quan ho va anar a dir als seus pares li van dir que no hi podia anar perquè feia uns mesos que comprava moltes coses sense sentit, i la Joana va dir:

- No em deixeu fer ni tenir res del que jo vull, ja no m'estimeu! -va dir fent un cop a la taula.

Al cap d'uns dies els seus pares van marxar de casa sense dir res, la Joana es va haver de quedar a casa amb els seus germans petits de 3 i 9 anys.

Al cap d'unes hores va trucar la seva mare per informar-los de que el seu pare es trobava malament i van haver d'anar a l'hospital. La Joana ho va anar a explicar al seus germans.

- Marc, Jaume, veniu un moment a la cuina que us he d'explicar una cosa.
- Ja venim!! - van dir els dos ben nerviosos

Van seure a la taula i la Joana els hi va explicar tot el que passava

- Ha trucat la mama per explicar-me que ella i el papa són a l'hospital. Ara el que heu de fer es quedar-vos a casa sense sortir i fer-me cas, i aviat podrà venir la mama.

Al cap d'una estona va tornar a sonar el telèfon i la mare de la Joana li va dir a la Joana que el pare tenia el coronavirus i que hauria d'estar uns dies ingressat a l'hospital i que no el podrien veure.

- Torneu a venir a la cuina -va dir la Joana
- Ja som aquí -van dir els seus dos germans
- Mireu us haig de dir una cosa...
- Què passa Joana?- va dir en Jaume que és el germà mitjà
- La mama m'ha tornat a trucar i m'ha dit que el pare té el coronavirus i que haurà d'estar uns dies sol a l'hospital, necessita oxigen i és a la UCI.

- Però es posarà bé? -va preguntar en Marc que és el petit
- Esperem que sí- li va contestar la Joana.

En Marc es va posar a plorar i la Joana el va anar a consolar mentre li va dir:

- Ara vindrà la mama amb nosaltres.

Es van posar a jugar a jocs de taula per passar l'estona, van jugar a l'oca, al parxís i al memori... així es van distreure una mica tot i que pensaven amb el pare tota l'estona. Al final va arribar la mare i els hi va fer una súper abraçada a tots.

Van anar passant el dies i van trucar de l'hospital, els hi van dir que el pare s'estava posant bé però que hauria d'estar tres dies més a l'hospital.

Van passar el tres dies i els nens li van preparar una festa sorpresa perquè va aconseguir passar aquella terrible malaltia. Quan va arribar es van menjar el pastis de xocolata que tots li van preparar.

Els nens es van adonar de que el que realment importa no és el que tens, sinó que el que realment importa és la salut i la família. Van estar a punt de perdre el pare, ara tota la resta no ho troben necessari, el més important són ells 5.